

„W RODZINIE DZIECI BOŻYCH”

**Program nauczania religii
dla klas I – III szkoły podstawowej**

Nr AZ-1-01/12

Kielce 2012

Program nr AZ-1-01/12 nauczania religii rzymskokatolickiej na terenie całej Polski, z zachowaniem praw biskupów diecezjalnych, przeznaczony dla klas I – III szkoły podstawowej, zatwierdzony przez Komisję Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski w dniu 4 I 2012 roku.

Recenzenci

ks. prof. dr hab. Ryszard Czekalski
ks. prof. dr hab. Andrzej Offmański

Autor programu

ks. dr Tadeusz Śmiech

Współautorzy

Elżbieta Kondrak
Bogusław Nosek

WPROWADZENIE

Program „W rodzinie dzieci Bożych” realizuje trzyletni cykl przygotowania do pełnego uczestnictwa w Eucharystii. W klasie pierwszej „Żyjemy w Bożym świecie” prowadzi dzieci do przekonania, że świat, w którym żyjemy, jest Bożym światem, bo od Boga pochodzi i Bóg jest w nim nieustannie obecny. Bóg Stwórca jest też naszym najlepszym Ojcem, który troszczy się o swoje dzieci. Przyjęcie i przeżycie tych prawd ma budować w pierwszoklasiście poczucie bezpieczeństwa i zaufania do dobrego Boga, zachęcić do rozmowy z Nim i doświadczania Jego obecności w każdym ze środowisk, w których na co dzień przebywa: w rodzinie, szkole, parafii oraz w każdym z miejsc, które dziecko odwiedzi na wycieczce, w podróży, na wakacjach. Klasa druga „Idziemy do Jezusa” podejmuje i pogłębia tematykę klasy pierwszej, eksponując poznanie życia i nauki Jezusa Chrystusa na tle wydarzeń roku liturgicznego. Ma to prowadzić do nawiązania osobistej więzi ze Zbawicielem, do rozbudzenia życia wiarą w przygotowaniu do przyjęcia Jezusa w Eucharystii, co nastąpi w klasie trzeciej. Trzeci rok formacji zatytułowany „Jezus jest z nami” ma doprowadzić dzieci do przeżywania radości ze zjednoczenia z Jezusem, co wiąże się z głębszym poznaniem i akceptacją zasad chrześcijańskiego życia, oczyszczeniem z grzechów oraz świadomym i aktywnym uczestnictwem w liturgii Mszy św.

SPECYFIKA PROGRAMU

Cele nadrzędne:

1. Odkrywanie obecności Boga w otaczającym świecie oraz Jego miłości do wszystkich ludzi.
2. Odkrywanie „Drogi” do Boga, która jest w Jezusie Chrystusie.
3. Świątowanie Bożej obecności na przestrzeni roku liturgicznego.
4. Otwarcie na Chrystusa i Jego dary w życiu osobistym, środowisku rodzinnym, parafialnym i szkolnym.

W klasie I program zmierza do obudzenia wdzięczności Bogu za Jego dary. Uczeń uświadamia sobie, że Bóg jest blisko niego, w przestrzeni, w której toczy się jego życie. Poznanie tego Boga staje się możliwe dzięki Jezusowi Chrystusowi, Jego życiu i działaniu, dzięki Jego słowu i zbawczym wydarzeniom, przeżywanym i celebrowanym w Kościele.

W klasie II uczeń spotyka się z pogłębionym przeżywaniem Bożego działania w swoim życiu i w świecie, do którego należy. Odkrywa wartości płynące z życia i działania Jezusa Chrystusa oraz w sposób szczególny włącza się w Jego zbawcze misterium, przeżywane w jego szczycie w liturgii paschalnej. Doświadczenie to prowadzi do zrozumienia i czynnego zaangażowania w Eucharystii i innych formach życia religijnego.

W klasie III treści „zatrzymują” ucznia wobec osoby Jezusa Chrystusa i Jego nauki, stanowiących moralny fundament i wzór naszego życia. Pozwala to uczniom odkryć całe bogactwo Bożej łaski możliwej do przyjęcia dzięki zbawczemu działaniu Jezusa w sakramentach świętych i odpowiadać na nie w ich przyjęciu. Daje to uczniom możliwość spojrzenia na siebie, klarownego rozróżnienia dobra i zła (grzechu) i zawierzenia Chrystusowi, który nas uzdrawia i łączy ze sobą. W przygotowaniu do świadomego i czynnego udziału we Mszy św. uczeń poznaje całą liturgię, by następnie świadomie i regularnie w niej uczestniczyć. Wszystko zaś dokonuje się na przestrzeni czasu ubogacanego liturgią poszczególnych okresów roku liturgicznego.

STRUKTURA PROGRAMU

Klasa I – Żyjemy w Bożym świecie

Cele wiodące:

- Poszanowanie prawdy, że Bóg jest dawcą życia i wszelkiego dobra.
- Systematyczność modlitwy.
- Wiara w przyjście Jezusa Chrystusa.
- Wiara w zbawienie w Jezusie Chrystusie.
- Wiara w obecność Maryi pośród nas.
- Naśladowanie Jezusa w miłości bliźniego wobec najbliższych.

Moduły:

1. Bóg mnie kocha – dziękuję Bogu za Jego dary.
2. Mój Bóg jest zawsze blisko – chcę spotykać się z moim Bogiem.
3. Jezus największym darem Ojca – przygotowuję się na spotkanie z Jezusem.
4. Jezus jest moim przyjacielem i nauczycielem – chcę Go naśladować.
5. Jezus dla mnie umiera i zmartwychwstaje – dla Niego chcę zmienić swoje życie.
6. Jezus zmartwychwstały jest z nami – żyję w radości zmartwychwstałego Jezusa.
7. Katechezy okolicznościowe.

Treści:

Bóg jest naszym Ojcem i możemy z Nim rozmawiać.
Żyjemy z Bogiem w naszej rodzinie.
Jezus przychodzi, umiera i zmartwychwstaje.
Jezus uczy nas żyć.

Klasa II – Idziemy do Jezusa

Cele wiodące:

- Rozbudzenie życia wiarą.
- Poznanie i zapamiętanie podstawowych prawd wiary i zasad życia chrześcijańskiego.
- Udział w życiu wspólnoty parafialnej.
- Rozbudzenie ducha modlitwy.
- Przyswojenie podstawowych modlitw chrześcijańskich.
- Poznanie treści i przeżycie okresów roku liturgicznego oraz ważniejszych uroczystości i świąt.

Moduły:

1. Ja i mój Bóg
2. Jezus przychodzi do nas
3. Jezus uczy nas posłuszeństwa Ojcu
4. Przeżywamy radość z Jezusem zmartwychwstałym
5. Z Jezusem i Jego Matką
6. W Bogu żyjemy wiecznie

Treści:

Jest jeden Bóg w Trzech Osobach.

Bóg stwarza, zbawia i uświęca.
Życie i nauka Jezusa.
Jezus Chrystus jest Zbawicielem każdego człowieka.
Kościół jest rodziną dzieci Bożych.
Msza św. jest dziękczynieniem, ofiarą Chrystusa i Kościoła.
Rzeczy ostateczne człowieka.

Klasa III – Jezus jest z nami

Cele wiodące:

- Gotowość przyjęcia Jezusa w Eucharystii.
- Oczyszczenie z grzechów w sakramencie pokuty i pojednania.
- Przeżywanie radości ze zjednoczenia z Jezusem Chrystusem.
- Przyjęcie zasad życia chrześcijańskiego, wyrażonych w przykazaniach.

Moduły:

1. Oczekujemy na przyjście Pana Jezusa
2. Kim jesteś, Panie Jezu?
3. Do czego mnie wzywasz, Panie Jezu?
4. Panie Jezu, co mi przynosisz w darze?
5. Z rodzicami, kolegami i wspólnotą parafialną przygotowuję się do spotkania z Jezusem Eucharystycznym (poszczególne etapy przygotowania celebrowane we Mszy św.)

Treści:

Jezus-Nauczyciel mówi o Bogu, grzechu i przykazaniach.
Jezus-Zbawca przebacza grzechy.
Jezus-Chleb Żywy przychodzi do nas w Eucharystii.
Jezus Bóg-Człowiek przychodzi do nas na ziemię (życie Jezusa na ziemi).
Jezus-Najwyższy Kapłan ofiaruje Ojcu samego siebie i nas (pełny udział we Mszy św.).

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

I. Interpretacja życia w świetle wiary. Uczeń pogłębia świadomość dziecięstwa Bożego rozpoczętego na chrzcie świętym i odnajduje ślady Boga w otaczającym świecie; poznaje podstawowe prawdy wiary.

II. Wprowadzenie w rozumienie sakramentów Eucharystii oraz pokuty i pojednania. Uczeń poznaje cel uczestnictwa w Eucharystii i sakramencie pokuty i pojednania, nabywa motywację do regularnego i pogłębionego uczestnictwa w tych sakramentach.

III. Kontakt z Bogiem w liturgii i modlitwie. Uczeń poznaje sposoby uczestniczenia w liturgii, zwłaszcza we Mszy Świętej oraz wydarzeniach roku liturgicznego; pogłębia umiejętność wyrażania w znakach własnej religijności, interesuje się sztuką religijną; rozwija sposoby uczestniczenia w modlitwie dziękczynienia, uwielbienia, przeproszenia i prośby.

IV. Postawa moralna. Uczeń pogłębia rozumienie Przykazań Bożych, a także motywację wiary w ich przestrzeganiu; rozwija umiejętności społeczne niezbędne do życia w grupie rówieśników, rodzinie i szkole.

KLASA I „ŻYJEMY W BOŻYM ŚWIECIE”

I. Bóg nas kocha – dziękujemy za Jego dary

Cele katechetyczne

Zainteresowanie rzeczywistością niematerialną.

Poznanie Boga jako osoby, dawcy świata i życia.

- Poznanie prawdy, że katecheza to spotkanie z Bogiem, naszym najlepszym Ojcem.
- Poznanie prawdy, że przyroda jest dziełem i darem kochającego nas Boga.
- Poznanie sposobów okazywania Bogu wdzięczności za dzieło stworzenia.
- Poznanie prawdy, że Boga spotykamy w przyrodzie i że życie jest Jego darem.
- Poznanie prawdy, że Jezus jest największym darem Bożej miłości i kimś najważniejszym w życiu człowieka.
- Motywowanie do budowania dobrej atmosfery w klasie.
- Kształtowanie postawy zaufania, miłości i podziwu do Boga Stwórcy i Ojca.
- Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu i szacunku dla Jego dzieł.
- Budzenie wrażliwości na Bożą obecność w rzeczywistości stworzonej.
- Kształtowanie postawy wdzięczności za Boży dar życia oraz za podarowanie ludziom Jezusa.
- Motywowanie do pogłębiania przyjaźni z Jezusem.

Treści

Bóg kochającym Ojcem i Dawcą stworzonego świata.

Obecność Boga w naszym codziennym życiu.

1. Cieszymy się, że jesteśmy razem.
2. Bóg Ojciec kocha każdego z nas.
3. Bóg podarował nam cały świat.
4. Dziękujemy Bogu za Jego dary.
5. Odkrywamy ślady Boże w przyrodzie.
6. Bóg dał nam życie.
7. Bóg podarował nam swojego Syna Jezusa.
8. Jezus jest moim skarbem.

Wymagania

Uczeń:

- wskazuje, że Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas,
- odnajduje w codzienności ślady Bożych darów i umie dziękować za nie,
- wskazuje, jak można wzrastać w wierze,
- wskazuje najważniejsze przymioty Boga,
- wyjaśnia, że stworzenie jest przejawem miłości Bożej,
- prezentuje właściwe postawy w stosunku do otaczającego środowiska, przyrody oraz własnego ciała,
- przejawia postawę zyczliwości i koleżeństwa wobec rówieśników,
- wskazuje, jak tworzyć wspólnotę i jedność w klasie, rodzinie,
- doбира właściwe formy komunikowania się z innymi,
- wskazuje, jak trzeba pielęgnować przyjaźń,
- omawia wybrane przypowieści Jezusa,

II. Nasz Bóg jest zawsze blisko – chcemy się z Nim spotykać

Cele katechetyczne

Rozumienie istoty modlitwy.

Poznanie podstawowych znaków religijnych.

- Poznanie religijnych znaków i symboli.
- Poznanie i zrozumienie czynności żegnania się znakiem krzyża.
- Poznanie prawdy, że modlitwa jest rozmową z Bogiem.
- Poznanie i zapamiętanie modlitwy „Ojcze nasz”.
- Poznanie prawdy, że Pismo Święte jest Księgą Bożą.
- Poznanie prawdy, że Bóg jest obecny w rodzinach.
- Poznanie prawdy, że kościół jest domem Bożym a parafia Bożą rodziną.
- Poznanie zachowań, którymi dziecko sprawia Bogu radość.
- Budzenie wrażliwości na Bożą obecność w życiu (poprzez różne znaki).
- Kształtowanie postawy szacunku dla znaku krzyża oraz wobec rzeczy i miejsc najświętszych.
- Rozbudzenie potrzeby modlitewnego kontaktu z Bogiem, pragnienia codziennej modlitwy i potrzeby częstego spotkania się z Bogiem w kościele.
- Kształtowanie postawy wrażliwości na słuchanie słowa Bożego w Kościele, na katechezie, w domu.
- Kształtowanie postawy miłości i życzliwości wobec najbliższych.
- Budowanie poczucia przynależności do wspólnoty parafialnej.
- Wzmacnianie postawy radości ze spełnionego dobra.

Treści

Człowiek nawiązuje kontakt z Bogiem i konkretnymi znakami wyraża swą religijność.

Modlitwa i liturgia szczególnymi znakami okazywania Bogu swej czci i przywiązania.

9. Znaki, które mówią nam o Bogu.
10. Znakiem krzyża pozdrawiamy Boga
11. Rozmawiamy z Bogiem o naszych sprawach.
12. Z Jezusem mówimy do Boga „Ojcze”.
13. Pismo Święte jest Bożą księgą.
14. Okazujemy miłość w rodzinie.
15. Odwiedzamy Boga w kościele.
16. Szanujemy kościół i święte znaki.
17. Nasza parafia jest rodziną Bożą
18. Dobrymi czynkami sprawiamy radość Bogu.

Wymagania

Uczeń:

- wskazuje, jak można wzrastać w wierze,
- wskazuje znaczenie Pisma Świętego w życiu człowieka i w tworzeniu kultury,
- uważnie słucha słów Pisma Świętego,
- wyjaśnia podstawowe gesty, znaki i symbole liturgiczne,
- wskazuje, jak należy troszczyć się o dobro wspólne: klasowe, rodzinne, parafialne,
- odróżnia dobro od zła,
- wykazuje wrażliwość na przejawy dobra i zła,
- przejawia postawę życzliwości i koleżeństwa wobec rówieśników.

- wskazuje cechy modlitwy,
- odróżnia modlitwę od innych wypowiedzi i działań ludzkich,
- formułuje samodzielnie modlitwę, w której wielbi Boga, dziękuje Bogu, prosi i przeprasza Boga,
- omawia wybrane prośby modlitwy „Ojcze nasz”,
- odróżnia modlitwy prośby, dziękczynienia, przeproszenia i uwielbienia,
- wskazuje sytuacje, w których się modli,
- wskazuje, jak tworzyć wspólnotę i jedność w klasie, rodzinie,
- wskazuje, jak tworzyć wspólnotę i jedność w parafii,
- wskazuje, co jako dziecko może uczynić dla Kościoła-wspólnoty oraz wspólnoty świeckiej,
- zna wybrane modlitwy, pieśni i piosenki.

III. Jezus największym darem Ojca – przygotowujemy się na spotkanie z Jezusem (Adwent)

Cele katechetyczne

Budowanie przekonania o potrzebie uczestnictwa w liturgii.

Radosne przeżywanie Adwentu i świąt Bożego Narodzenia.

- Poznanie Adwentu jako okresu przygotowania na przyjście Pana Jezusa.
- Ukazanie Maryi jako Matki Bożego Syna.
- Poznanie prawdy, że na wiele lat przed narodzeniem Jezusa prorocy zapowiadali Jego przyjście.
- Poznanie tradycji dzielenia się opłatkiem.
- Rozpoznawanie znaków narodzenia Jezusa w domu i kościele.
- Poznanie prawdy o Bożym Narodzeniu oraz że Bóg objawił się wszystkim ludziom.
- Kształtowanie postawy radosnego oczekiwania na święta Bożego Narodzenia.
- Kształtowanie gotowości mówienia innym, że Jezus przyszedł na świat.
- Budzenie poczucia wspólnoty w przeżywaniu Wigilii Świąt Bożego Narodzenia.
- Kształtowanie postawy radości i wdzięczności za narodzenie Jezusa oraz motywowanie do czynienia dobra.

Treści

Jezus przychodzi do nas i przynosi nam radość.

W liturgii spotykamy przychodzącego do nas Jezusa.

19. W Adwencie czekamy na przyjście Jezusa.
20. Z Maryją przygotowujemy się na spotkanie z Jezusem.
21. Słuchamy, co o Jezusie mówili prorocy.
22. Dzielimy się opłatkiem –Wigilia.
23. Z radością witamy Dzieciątka Jezus
24. Z Mędrcami kłaniamy się Jezusowi.
25. Śpiewamy kolędy dla małego Jezusa.

Wymagania

Uczeń:

- wyjaśnia pojęcia *anioł, zbawienie, prorok*,
- wskazuje na religijny wymiar Świąt Bożego Narodzenia,
- opowiada o wierze w narodzenie Jezusa,
- wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych,

- wykazuje wrażliwość na przejawy dobra i zła,
- przejawia postawę życzliwości i koleżeństwa wobec rówieśników.
- doбира właściwe formy komunikowania się z innymi,
- wskazuje, jak tworzyć wspólnotę i jedność w klasie, rodzinie,
- zna wybrane modlitwy, pieśni i piosenki.

IV. Jezus jest naszym Przyjacielem i Nauczycielem – chcemy Go naśladować

Cele katechetyczne

Budowanie więzi z Jezusem.

Budowanie opartych na miłości związków z ludźmi.

- Ukazanie relacji miłości w życiu Świętej Rodziny.
- Poznanie prawdy, że Jezus powołuje uczniów.
- Poznanie prawdy, że poprzez chrzest jednoczymy się z Jezusem, stając się Jego uczniami i przyjaciółmi.
- Poznanie cudu uzdrowienia jako wyrazu miłości i dobroci Jezusa.
- Motywowanie do postępowania na wzór Jezusa.
- Budzenie pragnienia bycia uczniem Jezusa i dobrym przyjacielem – kolegą.
- Kształtowanie postawy wdzięczności Panu Bogu i rodzicom za sakrament chrztu.
- Motywowanie do naśladowania Jezusa w życzliwości i miłości wobec ludzi.
- Kształtowanie postawy ufności w pomoc Jezusa i zawierzenia Mu naszych bliskich chorych.

Treści

Chrzest jednoczy nas z Jezusem.

Życie Jezusa wzorem dla naszego postępowania.

26. Poznajemy rodzinny dom Jezusa w Nazarecie.
27. Jezus powołuje uczniów.
28. Jesteśmy uczniami Jezusa.
29. Pan Jezus uczy nas żyć w miłości.
30. Pan Jezus pomaga chorym.

Wymagania

Uczeń:

- wskazuje owoce chrztu świętego i zobowiązania wynikające z jego przyjęcia,
- wskazuje, jak można wzrastać w wierze,
- wskazuje, że Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską,
- wskazuje teksty mówiące o działaniu Boga,
- podaje przykłady niesienia pomocy innym,
- rozwija postawę zaufania do Pana Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie,
- odróżnia dobro od zła,
- wykazuje wrażliwość na przejawy dobra i zła,
- przejawia postawę życzliwości i koleżeństwa wobec rówieśników,
- wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych,
- wskazuje, jak tworzyć wspólnotę i jedność w klasie, rodzinie,
- wskazuje, co jako dziecko może uczynić dla Kościoła-wspólnoty oraz wspólnoty świeckiej,
- wskazuje, na czym polega dobre wypełnianie czynów apostoelskich w codziennym życiu,
- zna wybrane modlitwy, pieśni i piosenki.

V. Jezus dla nas umiera i zmartwychwstaje – dla Jezusa chcemy zmieniać swoje życie

(Wielki Post)

Cele katechetyczne

Tworzenie systemu wartości opartego na wierze.

Uświadomienie potrzeby pracy nad sobą.

- Poznanie przesłania Wielkiego Postu.
- Poznanie wybranych wydarzeń z drogi krzyżowej Jezusa.
- Poznanie prawdy, że złe postępowanie oddala nas od Boga, krzywdzi ludzi i smuci Jezusa.
- Poznanie historii Zacheusza jako zachęta do przemiany własnego życia.
- Poznanie prawdy, że Jezus jest Królem wszystkich ludzi.
- Poznanie prawdy, że Jezus pozostał z ludźmi ukryty w Chlebie-Hostii.
- Poznanie zbawczych wydarzeń zawartych w liturgii Wielkiego Piątku.
- Poznanie prawdy, że grób Jezusa jest miejscem spotkania z żywym Bogiem.
- Kształtowanie postawy chętnego jednoczenia się z cierpiącym Jezusem oraz wdzięczności za Jego miłość.
- Motywowanie do przepraszania Jezusa za złe uczynki oraz do naprawiania wyrządzonej krzywdy i przepraszania ludzi.
- Pogłębienie motywacji do pracy nad sobą, by stawać się lepszym człowiekiem.
- Motywowanie do oddania czci Jezusowi Królowi.
- Budzenie wiary w obecność Jezusa w Eucharystii.
- Kształtowanie postawy szacunku wobec krzyża, znaku miłości Jezusa.
- Kształtowanie postawy adoracji Jezusa eucharystycznego.

Treści

Męka, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa przeżywane w liturgii Wielkiego Postu i Wielkanocy.

Moralność chrześcijańska, której uczy Jezus, najpełniej wyraża się w miłości.

31. Pan Jezus wzywa nas do większej miłości – Wielki Post.
32. Idziemy z Jezusem drogą krzyżową.
33. Przepraszamy Pana Jezusa za złe postępowanie.
34. Przepraszamy rodziców, rodzeństwo, kolegów.
35. Staramy się być lepsi.
36. Radośnie witamy Jezusa Króla – Niedziela Palmowa.
37. Jezus chce być z nami ukryty w chlebie – Ostatnia Wieczerza.
38. Pan Jezus umiera na krzyżu z miłości do nas.
39. W Wielką Sobotę odwiedzamy Jezusa.

Wymagania

Uczeń:

- wyjaśnia, że odkupienie jest wyrazem bezgranicznej miłości,
- kojarzy nabożeństwo drogi krzyżowej z czcią do Jezusa ukrzyżowanego,
- wskazuje, w jaki sposób może wyrazić wdzięczność Panu Jezusowi za dar Jego ofiary,
- wskazuje na religijny wymiar Świąt Wielkanocy,
- opowiada o ustanowieniu Eucharystii,
- charakteryzuje, na czym polega przepraszanie,

- odróżnia dobro od zła,
- wykazuje wrażliwość na przejawy dobra i zła,
- wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych,
- wskazuje, jak tworzyć wspólnotę i jedność w klasie, rodzinie,
- dobiera właściwe formy komunikowania się z innymi,
- wskazuje, jak trzeba pielęgnować przyjaźń,
- zna wybrane modlitwy, pieśni i piosenki.

VI. Jezus zmartwychwstały jest z nami – żyjemy w radości zmartwychwstałego Jezusa

Cele katechetyczne

Budowanie wiary w obecność Jezusa w Eucharystii i we wspólnocie chrześcijan.

Doświadczenie radości spotkań z Jezusem zmartwychwstałym.

- Poznanie prawdy, że święta wielkanocne są pamiątką Zmartwychwstania Jezusa.
- Poznanie radosnych pieśni zmartwychwstania – „Alleluja”.
- Poznanie prawdy o obecności Jezusa Zmartwychwstałego w naszym życiu oraz we Mszy św.
- Poznanie prawdy, że Pan Jezus mówi do nas w liturgii słowa oraz zaprasza nas do swego stołu.
- Poznanie prawdy o wniebowstąpieniu Pana Jezusa.
- Ukazanie obecności Pana Jezusa w liturgii Bożego Ciała.
- Doświadczenie radości spotkania z Jezusem zmartwychwstałym podczas świąt wielkanocnych w kościele i w rodzinie oraz wyrażanie tej radości poprzez śpiew.
- Motywowanie do wyrażania wdzięczności Bogu za Jego obecność.
- Kształtowanie postawy wdzięczności za obecność Jezusa wśród nas.
- Kształtowanie umiejętności słuchania słowa Bożego.
- Budzenie radości z oczekiwania na spotkanie z Jezusem w Komunii Świętej oraz pragnienia przebywania z Nim w niebie.
- Umacnianie postawy szacunku wobec Pana Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie.

Treści

Zmartwychwstały Jezus jest z nami zawsze.

40. Świętujemy zmartwychwstanie Jezusa.
41. Radośnie śpiewamy „Alleluja”.
42. Zmartwychwstały Pan Jezus żyje wśród nas.
43. Spotykamy się ze zmartwychwstałym Jezusem podczas Mszy św.
44. Jezus zmartwychwstały mówi do nas.
45. Jezus zmartwychwstały zaprasza nas do swego stołu.
46. Pan Jezus wstępuje do nieba.
47. Z Panem Jezusem idziemy przez miasta i wsie – Boże Ciało.

Wymagania

Uczeń:

- opowiada o wierze w zmartwychwstanie Jezusa,
- wskazuje i omawia teksty potwierdzające wiarę w zmartwychwstanie Jezusa,
- wskazuje na religijny wymiar Wielkanocy,
- wskazuje elementy świętowania Wielkanocy
- wskazuje elementy świętowania niedzieli,

- uzasadnia, dlaczego niedziela jest najważniejszym dniem chrześcijanina,
- wskazuje znaczenie Pisma Świętego w życiu człowieka i w tworzeniu kultury,
- uważnie słucha słów Pisma Świętego
- opowiada o wierze w powtórne przyjście Jezusa,
- wyjaśnia podstawowe gesty, znaki i symbole liturgiczne,
- opowiada o tym, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy Świętej,
- wskazuje, jak należy przygotować się do uczestnictwa we Mszy Świętej i przyjęcia Komunii Świętej,
- zna wybrane modlitwy, pieśni i piosenki.

VII. Katechezy okolicznościowe

Cele katechetyczne

Odkrywanie potrzeby okazywania innym dobroci i miłości.

Oddawanie czci Maryi i świętym oraz korzystanie z ich wstawiennictwa.

- Zapoznanie z polskimi symbolami narodowymi.
- Poznanie modlitwy różańcowej.
- Zapoznanie z postaciami wybranych świętych i błogosławionych.
- Poznanie prawdy o życiu wiecznym.
- Poznanie postaci i życia św. Mikołaja.
- Poznanie prawdy, że maj to miesiąc szczególnego kultu Maryi.
- Odkrywanie potrzeby okazywania miłości i wdzięczności mamie.
- Odkrywanie potrzeby okazywania innym dobroci i miłości.
- Ukazanie prawdy o religijnym przeżywaniu wakacji.
- Motywowanie do modlitwy za Ojczyznę i pracy dla jej rozwoju.
- Motywowanie do chętnego uczestnictwa w nabożeństwach różańcowych.
- Motywowanie do naśladowania świętych.
- Wprowadzenie w praktykę modlitwy za zmarłych.
- Kształtowanie wrażliwości na potrzeby innych.
- Motywowanie do chętnego i radosnego udziału w nabożeństwach majowych.
- Kształtowanie postawy dobroci wobec mamy.
- Kształtowanie postawy zaufania Jezusowi, który zawsze nam pomaga i chce, żebyśmy pomagali innym ludziom.
- Kształtowanie postawy radosnego przeżywania wakacji z Bogiem.

Treści

Jezus zawsze nam pomaga i chce, żebyśmy pomagali innym ludziom.

Maryja i święci wspierają nas w dobrym, chrześcijańskim życiu.

48. Ślubuję być pilnym uczniem i dzielnym Polakiem.
49. Różaniec – „róże dla Matki Bożej”.
50. Święci w niebie – wraz z nimi wielbimy Pana Boga.
51. Dar modlitwy dla naszych zmarłych.
52. Św. Mikołaj uczy nas dobroci.
53. W maju oddajemy cześć Maryi, Matce Jezusa.
54. Wyrażam miłość dla mojej mamy.
55. Serce Jezusa źródłem miłości i dobroci.
56. Wakacje z Panem Jezusem.

Wymagania

Uczeń:

- kojarzy nabożeństwo różańcowe, majowe, czerwcowe z czią do Jezusa ukrzyżowanego, Maryi i Najświętszego Serca Jezusowego,
- charakteryzuje, na czym polega postawa szacunku wobec rodziców oraz właściwe odniesienia do drugich: wdzięczność, gotowość do dzielenia się z innymi, wzajemne obdarowywanie się,
- wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych,
- wskazuje, jak tworzyć wspólnotę i jedność w parafii,
- zna wybrane modlitwy, pieśni i piosenki.

KLASA II – „IDZIEMY DO JEZUSA”

I. Ja i mój Bóg

Cele katechetyczne

Poznanie Boga jako Ojca i Stwórcy.

Nawiązanie dialogu z Bogiem, praktykowanie codziennej modlitwy.

Odnajdywanie śladów Boga w otaczającym świecie.

Świadomość dziecięstwa Bożego rozpoczętego na chrzcie.

- Poznanie prawdy, że Bóg jest obecny w naszych rodzinach, w szkole i czuwa nad nami.
- Poznanie prawdy, że Pismo Święte jest księgą, w której Bóg mówi o sobie do człowieka.
- Pogłębione poznanie prawdy o Bogu, Ojcu i Stworzycielu świata i ludzi.
- Poznanie prawdy o Bogu objawiającym się w przyrodzie.
- Poznanie prawdy, że Bóg stworzył anioły.
- Poznanie prawdy, że modlitwa jest rozmową z Bogiem. Poznanie różnych form modlitwy.
- Poznanie prawdy o obecności Boga w kościele;
- Zrozumienie ważności chrztu w życiu człowieka.
- Poznanie prawdy o Kościele jako Rodzinie Dzieci Bożych.
- Poznanie niektórych cudów, które w szczególny sposób ukazują troskę Jezusa o ludzi.
- Poznanie Jezusowego przykazania miłości, jako nakazu czynienia dobroci wobec ludzi i Boga
- Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za Jego obecność w rodzinach oraz za to, że towarzyszy nam w szkolnej nauce.
- Budzenie pragnienia poznania Boga w Piśmie św., wdzięczność za słowo Boże.
- Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu wyrażanej w modlitwie i szacunku do przyrody.
- Budzenie wrażliwości na Bożą obecność w przyrodzie.
- Budowanie wiary w istnienie aniołów.
- Wdrażanie do systematycznej modlitwy rano i wieczorem.
- Kształtowanie potrzeby spotkania się z Bogiem oraz właściwego zachowania w Jego domu.
- Umacnianie radości bycia dzieckiem Bożym i wdzięczności za miłość Boga objawioną w sakramencie chrztu.
- Budowanie poczucia więzi z Bogiem i z ludźmi w Kościele.
- Umocnienie wiary w bóstwo Jezusa Chrystusa.
- Kształtowanie postawy naśladowania Jezusa w dobroci i życzliwości wobec ludzi.

Treści

Bóg jest najlepszym Ojcem, Stworzycielem ludzi i całego świata.

Modlitwa rozmową ze spotkaniem Jezusem.

Nowe życie w Jezusie Chrystusie.

1. Z Jezusem w nowy rok szkolny
2. Bóg jest w moim domu
3. Bóg w mojej szkole
4. Poznaję Boga w Piśmie św.
5. Bóg – Stwórca całego świata.
6. Bóg daje nam życie.
7. Cały świat jest znakiem Pana Boga.

8. Świat niewidzialny stworzony przez Boga.
9. Moja modlitwa rozmową z Bogiem.
10. Kościół miejscem spotkania z Bogiem.
11. Mój chrzest – jestem dzieckiem Boga.
12. Kościół rodziną dzieci Bożych.
13. Jezus kocha ludzi i czyni dla nich cuda.
14. Naśladuję Jezusa w dobroci.

Wymagania

Uczeń:

- wskazuje owoce chrztu świętego i zobowiązania wynikające z jego przyjęcia,
- wskazuje, jak można wzrastać w wierze,
- wskazuje, że Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską,
- odnajduje w codzienności ślady Bożych darów i umie dziękować za nie,
- wskazuje znaczenie Pisma Świętego w życiu człowieka i w tworzeniu kultury,
- uważnie słucha słów Pisma Świętego,
- wskazuje najważniejsze przymioty Boga,
- wyjaśnia, że stworzenie jest przejawem miłości Bożej,
- wskazuje teksty mówiące o działaniu Boga,
- podaje przykłady niesienia pomocy innym,
- charakteryzuje, na czym polega postawa szacunku wobec rodziców i innych dorosłych oraz właściwe odniesienia do drugich: wdzięczność, gotowość do dzielenia się z innymi, wzajemne obdarowywanie się, ale też przeproszanie,
- wskazuje, jak należy troszczyć się o dobro wspólne: klasowe, rodzinne, parafialne,
- odróżnia dobro od zła,
- wykazuje wrażliwość na przejawy dobra i zła,
- przejawia postawę życzliwości i koleżeństwa wobec rówieśników
- wskazuje cechy modlitwy,
- odróżnia modlitwę od innych wypowiedzi i działań ludzkich,
- formułuje samodzielnie modlitwę, w której wielbi Boga, dziękuje Bogu, prosi i przeprosza Boga,
- wskazuje, jak tworzyć wspólnotę i jedność w klasie, rodzinie,
- wskazuje, jak tworzyć wspólnotę i jedność w parafii,
- wskazuje, co jako dziecko może uczynić dla Kościoła-wspólnoty oraz wspólnoty świeckiej,
- zna wybrane modlitwy, pieśni i piosenki.

II. Jezus przychodzi do nas

Cele katechetyczne

Świadomość bliskiej obecności Jezusa w naszym życiu.

Życie wiarą na co dzień.

Uczestnictwo w niedzielnej i świątecznej Eucharystii.

- Poznanie Maryi, jako Tej, która zgodziła się zostać Matką Jezusa, z radością Go oczekiwała, a dziś uczy nas Go kochać.
- Głębsze poznanie adwentu jako czasu oczekiwania na Zbawiciela.
- Poznanie tradycji chrześcijańskiej Wigilii.
- Głębsze poznanie prawdy o narodzeniu Pana Jezusa w Betlejem.
- Poznanie prawdy, że Jezus jest obecny w czasie Mszy św.
- Poznanie prawdy o Jezusie, który objawia się wszystkim ludziom.
- Poznanie Pana Jezusa jako ukochanego Syna Boga.

- Poznanie prawdy o potrzebie okazywania szacunku i czci wobec rodziców.
- Poznanie prawdy o konieczności przebaczenia.
- Poznanie nauki Pana Jezusa wzywającego do wzajemnego szacunku i pomagania sobie.
- Poznanie prawdy o Panu Jezusie, który nas pociesza i pomaga nam w życiu.
- Kształtowanie postawy wdzięczności Matce Bożej za to, że jest Matką Jezusa i naszą Matką.
- Kształtowanie postawy radosnego oczekiwania i przygotowania się na przyjście Pana.
- Budzenie potrzeby pielęgnowania wigilijnej tradycji.
- Motywowanie do radosnego przeżywania tajemnicy Bożego Narodzenia.
- Budzenie pragnienia spotkania się z Jezusem na Mszy św.
- Motywowanie do dawania świadectwa o Jezusie w swoim otoczeniu.
- Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za Jego ojcowską miłość
- Kształtowanie postawy szacunku i miłości względem rodziców.
- Kształtowanie postawy chętnego przebaczenia przykrości na wzór Jezusa.
- Motywowanie do realizacji przykazania miłości w codziennym życiu na wzór Jezusa Chrystusa.
- Kształtowanie postawy zaufania do Jezusa, naszego Przyjaciela.

Treści

Jezus Chrystus Zbawicielem każdego człowieka.

Życie Jezusa wzorem naszego chrześcijańskiego życia.

15. Bóg wybiera Maryję na Matkę Zbawiciela.
16. Oczekiwanie ludzi na przyjście Jezusa.
17. Adwent – przygotowujemy się na spotkanie z Jezusem
18. Przy wigilijnym stole – spotkanie opłatkowe.
19. Narodzenie Pana Jezusa.
20. Jezus przychodzi do nas podczas Mszy Świętej.
21. Jezus objawia się wszystkim ludziom.
22. Jezus umiłowanym Synem Ojca – chrzest Jezusa.
23. Kocham moich rodziców.
24. Przebaczam za przykładem Jezusa.
25. Jestem ofiarny na wzór Chrystusa.
26. Jezus jest naszym Przyjacielem i pomaga nam w codziennym życiu.

Wymagania

Uczeń:

- wskazuje teksty mówiące o działaniu Boga,
- wskazuje na religijny wymiar Świąt Bożego Narodzenia,
- opowiada o wierze w narodzenie Jezusa,
- podaje przykłady niesienia pomocy innym,
- rozwija postawę zaufania do Pana Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie,
- charakteryzuje, na czym polega postawa szacunku wobec rodziców i innych dorosłych oraz właściwe odniesienia do drugich: wdzięczność, gotowość do dzielenia się z innymi, wzajemne obdarowywanie się, ale też przeproszanie,
- odróżnia dobro od zła,
- wykazuje wrażliwość na przejawy dobra i zła,
- przejawia postawę życzliwości i koleżeństwa wobec rówieśników,
- wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych,
- wskazuje sytuacje, w których się modli,

- wskazuje, jak tworzyć wspólnotę i jedność w klasie, rodzinie,
- doбира właściwe formy komunikowania się z innymi,
- wskazuje, jak trzeba pielęgnować przyjaźń,
- wskazuje, co jako dziecko może uczynić dla Kościoła-wspólnoty oraz wspólnoty świeckiej,
- wskazuje, na czym polega dobre wypełnianie czynów apostołskich w codziennym życiu,
- zna wybrane modlitwy, pieśni i piosenki.

III. Jezus uczy nas posłuszeństwa Ojcu

Cele katechetyczne

Liturgiczne towarzyszenie Jezusowi w Jego męce i śmierci

Obecność przy Jezusie cierpiącym i umierającym na krzyżu

- Poznanie wielkopostnego wezwania do pokuty i nawrócenia.
- Poznanie fragmentów Ewangelii o kuszeniu Pana Jezusa na pustyni.
- Poznanie cierpienia, jakie Chrystus złożył dla nas i dla naszego zbawienia.
- Poznanie prawdy o posłuszeństwie Jezusa jako znaku miłości wobec Boga.
- Poznanie wydarzeń Niedzieli Palmowej jako zapowiedzi męki i zmartwychwstania Pana Jezusa.
- Poznanie wydarzeń Wielkiego Czwartku i prawdy, że każda Msza św. to uczta, na którą zaprasza nas Jezus.
- Poznanie, że Pan Jezus umarł na krzyżu z miłości do ludzi.
- Poznanie niektórych elementów liturgii Wigilii Paschalnej.
- Motywowanie do udziału w liturgii Środy Popielcowej, zaangażowanie w przemianę własnego życia.
- Kształtowanie postawy przezwyciężania pokus do złych zachowań.
- Kształtowanie postawy wdzięczności Jezusowi za mękę i śmierć na krzyżu.
- Kształtowanie postawy posłuszeństwa wobec Boga i Jego woli.
- Motywowanie do udziału w procesji Niedzieli Palmowej.
- Motywowanie do udziału w Eucharystii ze szczególnym zwróceniem uwagi na potrzebę dziękczynienia Jezusowi.
- Kształtowanie postawy szacunku do Krzyża Chrystusa.
- Motywowanie do udziału w liturgii Wigilii Paschalnej i kształtowanie postawy wdzięczności za sakrament chrztu.

Treści

Misterium męki i śmierci Zbawiciela

Wielkopostna liturgia i tradycja

27. Wezwanie do pokuty – Środa popielcowa.
28. Pan Jezus zwycięża szatana.
29. W Wielkim Poście łączymy się z cierpieniem Jezusa.
30. Modlitwa Jezusa w Ogrodzie Oliwnym.
31. Droga Krzyżowa Pana Jezusa.
32. Niedziela Palmowa – zapowiedź męki i zmartwychwstania Pana Jezusa.
33. Wielki Czwartek – dzień Mszy Świętej i kapłaństwa.
34. Wielki Piątek – Pan Jezus umiera na krzyżu z miłości.
35. Wigilia Paschalna początkiem radości zmartwychwstania.

Wymagania

Uczeń:

- wskazuje i omawia teksty potwierdzające wiarę w zmartwychwstanie Jezusa,
- wyjaśnia, że odkupienie jest wyrazem bezgranicznej miłości,
- kojarzy nabożeństwo drogi krzyżowej z czią do Jezusa ukrzyżowanego,
- wskazuje elementy świętowania Wielkanocy,
- opowiada o ustanowieniu Eucharystii,
- odróżnia dobro od zła,
- wykazuje wrażliwość na przejawy dobra i zła,
- odróżnia modlitwę od innych wypowiedzi i działań ludzkich,
- zna wybrane modlitwy, pieśni i piosenki.

IV. Przeżywamy radość z Jezusem zmartwychwstałym

Cele katechetyczne

Wiara w Chrystusa zmartwychwstałego i Jego obecność wśród nas.

Czynne uczestnictwo we Mszy św.

- Poznanie prawdy o tym, że Pan Jezus prawdziwie zmartwychwstał, żyje i jest z nami.
- Poznanie prawdy, że każda niedziela jest pamiątką zmartwychwstania.
- Poznanie prawdy o Bożym miłosierdziu.
- Poznanie prawdy, że Jezus zmartwychwstały naucza nas w liturgii Słowa i jest obecny w Chlebie Eucharystycznym.
- Poznanie prawdy, że podczas Mszy św. Pan Jezus ofiaruje się za nas Bogu Ojcu.
- Ukazanie modlitwy Jezusa jako wzoru naszej modlitwy.
- Zrozumienie, że poprzez dobre uczynki dajemy radość innym.
- Poznanie biblijnego opisu Wniebowstąpienia Pana Jezusa.
- Motywowanie do uczestniczenia w Eucharystii jako wyraz wiary i radości z obecności Jezusa Zmartwychwstałego oraz do chrześcijańskiego świętowania niedzieli.
- Kształtowanie postawy otwartości na Boże słowo, które jest pomocne w osiągnięciu zbawienia.
- Umocnienie pragnienia pełnego uczestnictwa w Eucharystii i zjednoczenia z Jezusem zmartwychwstałym w Komunii świętej.
- Budzenie pragnienia składania duchowych ofiar razem z Jezusem podczas Mszy św.
- Wzmocnienie pragnienia naśladowania Jezusa w modlitwie.
- Kształtowanie postawy gotowości niesienia pomocy innym.
- Budzenie pragnienia bycia z Bogiem w niebie.

Treści

Zmartwychwstanie Jezusa podstawą naszej wiary.

Eucharystia sakramentem obecności Chrystusa zmartwychwstałego.

36. Wielkanoc – Niedziela Zmartwychwstania Jezusa.
37. W każdą niedzielę cieszymy się zmartwychwstaniem Jezusa.
38. Jezu, ufam Tobie – niedziela Miłosierdzia Bożego.
39. Jezus żyje i jest z nami.
40. Jezus zmartwychwstały poucza nas swoim słowem.
41. Jezus zmartwychwstały karmi swoim Ciałem.
42. Razem z Jezusem składamy Bogu ofiarę.
43. Z Jezusem modlę się do naszego Ojca.
44. Wzajemna pomoc drogą do spotkania z Jezusem zmartwychwstałym.
45. Wniebowstąpienie – z Jezusem idziemy do Ojca.

Wymagania

Uczeń:

- wskazuje i omawia teksty potwierdzające wiarę w zmartwychwstanie Jezusa,
- opowiada o wierze w powtórne przyjście Jezusa,
- wskazuje na religijny wymiar Wielkanocy,
- opowiada o wierze zmartwychwstanie Jezusa,
- wskazuje elementy świętowania niedzieli,
- wskazuje elementy świętowania Wielkanocy,
- wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego,
- wskazuje, że Eucharystia jest ofiarą Chrystusa i Kościoła,
- opowiada o tym, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy Świętej,
- wyjaśnia pojęcie *Komunia Święta*,
- wskazuje, jak należy troszczyć się o dobro wspólne: klasowe, rodzinne, parafialne,
- przejawia postawę życzliwości i koleżeństwa wobec rówieśników.
- formułuje samodzielnie modlitwę, w której wielbi Boga, dziękuje Bogu, prosi i przeprasza Boga,
- omawia wybrane prośby modlitwy *Ojcze nasz*,
- wskazuje przykłady modlitwy w Biblii,
- wskazuje, co jako dziecko może uczynić dla Kościoła-wspólnoty oraz wspólnoty świeckiej,
- zna wybrane modlitwy, pieśni i piosenki.

V. Z Jezusem i Jego Matką

Cele katechetyczne

Wiara w Trójcę Świętą

Ufne powierzenie się matczynej opiece Maryi

- Poznanie prawdy, że Maryja jest naszą Matką i Królową.
- Poznanie biblijnego opisu zesłania Ducha Świętego.
- Poznanie prawdy, że Duch Święty pomaga ludziom i jednoczy ich.
- Ukazanie działania Trójcy Świętej w naszym życiu.
- Pogłębione poznanie prawdy, że Jezus – Syn Boży jest obecny wśród nas w Najświętszym Sakramencie.
- Poznanie prawdy, że szczególnie w czerwcu oddajemy cześć Sercu Pana Jezusa.
- Ukazanie możliwości przeżywania wakacji w łączności z Bogiem.
- Kształtowanie postawy dziecięcej ufności i zawierzenia Maryi.
- Budzenie wiary i miłości do Boga w Trójcy Jedynego.
- Kształtowanie postawy czci i szacunku dla Najświętszego Sakramentu.
- Kształtowanie postawy wdzięczności za miłość Serca Jezusowego.
- Motywowanie do uczestnictwa w nabożeństwie czerwcowym.
- Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za czas radosnego wypoczynku.

Treści

Duch Święty jest Uświęcicielem.

Bóg jest jeden w Trzech Osobach.

Maryja jest Matką Chrystusa i naszą.

46. Maryja jest naszą Matką i Królową.

47. Duch Święty – pierwszy dar uwielbionego Pana Jezusa.

48. Trójca Święta – „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.
49. Boże Ciało – z Panem Jezusem idziemy przez życie.
50. Dobre Serce Jezusa otwarte dla nas.
51. Nasze wakacje z Bogiem.

Wymagania

Uczeń:

- opowiada o Zesłaniu Ducha Świętego,
- opowiada o działaniu każdej z Osób Boskich,
- kojarzy nabożeństwo majowe i czerwcowe z czcią do Maryi i Najświętszego Serca Jezusowego,
- zna wybrane modlitwy, pieśni i piosenki.

VI. Katechezy dodatkowe

Cele katechetyczne

Uczestnictwo w nabożeństwach różańcowych.

Wiara w życie wieczne i komunie świętych.

Zaangażowanie w modlitwę za zmarłych.

- Poznanie modlitwy różańcowej.
- Poznanie misyjnego wymiaru Kościoła.
- Poznanie prawdy o życiu wiecznym.
- Poznanie życia i dobroci św. Mikołaja.
- Budzenie pragnienia modlitwy na różańcu.
- Wzbudzenie pragnienia pomocy misjonarzom.
- Kształtowanie postawy radości z obecności świętych i naśladowania ich życia.
- Kształtowanie postawy modlitewnej pamiętać o zmarłych i troski o ich groby.
- Kształtowanie postawy dobroci wobec innych na wzór św. Mikołaja.

Treści

Modlitwa różańcowa.

Życie wieczne darem kochającego Ojca.

Komunia świętych radością całej rodziny Bożej.

52. W październiku pozdrawiamy Maryję – modlitwa różańcowa.
53. Jestem pomocnikiem misjonarzy.
54. Chcę być święty – Bóg zaprasza mnie do nieba.
55. Modłę się za zmarłych i pamiętam o ich grobach.
56. Każdy może być dobry, tak jak Święty Mikołaj

Wymagania

Uczeń:

- opowiada o misji Kościoła,
- kojarzy nabożeństwo różańcowe z czcią do Jezusa i Maryi,
- wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych,
- wskazuje, na czym polega dobre wypełnianie czynów apostoelskich w codziennym życiu,
- wyjaśnia, po co dzielić się z innymi swą wiedzą o Bogu,
- zna wybrane modlitwy, pieśni i piosenki.

KLASA III – „JEZUS JEST Z NAMI”

I. Oczekujemy na przyjście Pana Jezusa

Cele katechetyczne

Zrozumienie, że Chrystus w różny sposób jest wśród nas.

Otwarta postawa przyjęcia przychodzącego Jezusa.

- Pogłębione poznanie prawdy o obecności Pana Jezusa pośród nas.
- Pogłębione poznanie prawdy, że katecheza jest spotkaniem z Jezusem nauczającym i obecnym wśród nas.
- Pogłębione poznanie, czym jest modlitwa.
- Pogłębione poznanie prawdy, że na Mszy św. spotykamy się z Panem Jezusem.
- Pogłębione poznanie prawdy, że Jezus jest obecny we wspólnotach ludzkich.
- Kształtowanie postawy radości z oczekiwania na spotkanie z Jezusem.
- Kształtowanie postawy wierności w naśladowaniu Chrystusa.
- Motywowanie do dobrej i częstej modlitwy w oczekiwaniu na spotkanie z Jezusem.
- Motywowanie do systematycznego uczestnictwa we Mszy św.
- Kształtowanie postawy życzliwości wobec najbliższych.

Treści

Obecność Jezusa we wspólnocie, na katechezie, na modlitwie, we Mszy św., w każdym spotkaniem człowieku.

1. Pan Jezus jest wśród nas.
2. Katecheza Pana Jezusa i Apostołów.
3. Jezus uczy nas modlitwy.
4. Spotykamy Pana Jezusa na Mszy św.
5. Spotykamy Pana Jezusa wśród ludzi.

Wymagania

Uczeń:

- wskazuje, że Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską,
- wyjaśnia pojęcie *apostol*,
- opowiada o misji Kościoła,
- formułuje samodzielnie modlitwę, w której wielbi Boga, dziękuje Bogu, prosi i przeprasza Boga,
- omawia wybrane prośby modlitwy *Ojcze nasz*,
- wskazuje przykłady modlitwy w Biblii,
- wskazuje modlitwy liturgiczne,
- odróżnia modlitwy prośby, dziękczynienia, przeproszenia i uwielbienia,
- wskazuje sytuacje, w których się modli,
- wskazuje, jak tworzyć wspólnotę i jedność w klasie, rodzinie,
- dobiera właściwe formy komunikowania się z innymi,
- wskazuje, na czym polega dobre wypełnianie czynów apostołskich w codziennym życiu,
- zna wybrane modlitwy, pieśni i piosenki.

II. Kim jesteś, Panie Jezu?

Cele katechetyczne

Otwarta postawa przyjęcia Jezusa jako posłanego przez Ojca Zbawiciela człowieka.
Pogłębienie wiary w Jezusa, który dla ludzi jest Dobrym Pasterzem i Zbawicielem.
Wprowadzenie w historię zbawienia.

- Poznanie prawdy, że Jezus zbawia.
- Poznanie wydarzenia wyboru apostołów i zrozumienie nazwy „apostół”.
- Poznanie prawdy, że Bóg jest wszechmogący.
- Zrozumienie prawdy o Jezusie Dobrym Pasterzu, o Jego bezinteresownej i bezwarunkowej miłości do każdego człowieka.
- Kształtowanie postawy wiary.
- Budzenie radości bycia apostołem Jezusa.
- Kształtowanie postawy żywej wiary w moc Boga.
- Otwarcie na dobroć Jezusa.
- Kształtowanie postawy wdzięczność Panu Jezusowi za wielką miłość i pragnienia, by na nią odpowiadać.

Treści

Jezus wypełnia wolę Ojca, zbawia człowieka i ofiaruje się Ojcu za nasze grzechy

6. Jezus jest naszym Zbawicielem.
7. Jezus uczy nas i posyła nam swoich apostołów.
8. Jezus czyni cud w Kanie Galilejskiej.
9. Pan Jezus jest Dobrym Pasterzem.
10. Jezus oddaje za nas życie.

Wymagania

Uczeń:

- wskazuje, w jaki sposób może wyrazić wdzięczność Panu Jezusowi za dar Jego ofiary,
- opowiada o misji Kościoła,
- wyjaśnia, że odkupienie jest wyrazem bezgranicznej miłości,
- wskazuje teksty mówiące o działaniu Boga,
- wyjaśnia pojęcia *zbawienie*, *grzech*, *apostół*,
- wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych,
- wskazuje, na czym polega dobre wypełnianie czynów apostoelskich w codziennym życiu,
- wyjaśnia, po co dzielić się z innymi swą wiedzą o Bogu,
- zna wybrane modlitwy, pieśni i piosenki.

III. Do czego mnie wzywasz, Panie Jezu?

Cele katechetyczne

Pragnienie oczyszczenia się z grzechów.
Przyjęcie zasad życia chrześcijańskiego wyrażonych w dekalogu.

- Poznanie przykazań jako drogowskazów prowadzących do Boga.
- Poznanie wezwania zawartego w pierwszym przykazaniu.
- Poznanie prawdy o potrzebie szacunku dla imienia Bożego.
- Poznanie sensu świętowania Dnia Pańskiego.

- Poznanie, że podstawowym obowiązkiem dziecka jest posłuszeństwo i miłość do rodziców.
- Poznanie prawdy o konieczności poszanowania życia i zdrowia.
- Poznanie prawdy, że Boga można przyjąć tylko czystym sercem.
- Poznanie prawdy o obowiązku poszanowania rzeczy własnych i cudzych.
- Poznanie wezwania Bożego do mówienia prawdy o sobie i innych.
- Poznanie Jezusowego przykazania miłości.
- Motywowanie do życia według przykazań Bożych.
- Kształtowanie postawy wiary i zaufania Bogu.
- Kształtowanie postawy szacunku dla świętości imienia Bożego.
- Wzmacnianie pragnienia spotkania z Bogiem w niedzielę.
- Kształtowanie postawy szacunku wobec rodziców i wychowawców.
- Kształtowanie postawy szacunku dla życia oraz troski o zdrowie własne i innych.
- Budzenie troski o zachowanie czystości serca.
- Kształtowanie postawy szacunku dla własności.
- Kształtowanie postawy prawdomówności i uczciwości.
- Okazywanie miłości bliźniego, na wzór Chrystusa.

Treści

Jezus Nauczyciel mówi o potrzebie zachowywania przykazań i wzywa do nawrócenia i pokuty.

11. Jezus uczy nas wypełniać Boże przykazania.
12. Jezus uczy nas wierzyć i ufać jednemu Bogu.
13. Jezus uczy nas szanować święte Imię Boga.
14. Z Jezusem świętujemy niedzielę.
15. Jezus uczy nas czcić i kochać swoich rodziców.
16. Jezus uczy nas szanować życie i zdrowie.
17. Jezus jest z ludźmi czystego serca.
18. Jezus chce, abyśmy szanowali rzeczy swoje i cudze.
19. Jezus uczy nas żyć w prawdzie.
20. Jezus uczy nas miłości Boga i bliźniego.

Wymagania

Uczeń:

- wskazuje elementy świętowania niedzieli,
- podaje przykłady niesienia pomocy innym,
- rozwija postawę zaufania do Pana Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie,
- wyjaśnia, jakie postawy sprzeciwiają się Bożym przykazaniom,
- wskazuje, jak w codziennym życiu należy zachowywać przykazania Boże,
- wyjaśnia, na czym polega wiara w Boga, zaufanie i szacunek do Niego,
- uzasadnia, dlaczego niedziela jest najważniejszym dniem chrześcijanina,
- charakteryzuje, na czym polega postawa szacunku wobec rodziców i innych dorosłych oraz właściwe odniesienia do drugich: wdzięczność, gotowość do dzielenia się z innymi, wzajemne obdarowywanie się, ale też przeproszanie,
- wyjaśnia zagrożenie zdrowia własnego i innych,
- prezentuje właściwe postawy w stosunku do otaczającego środowiska, przyrody oraz własnego ciała,
- uzasadnia postawę szacunku i troski o własność swoją, cudzą i wspólną,
- wyjaśnia, na czym polega postawa prawdomówności i uczciwości,

- uzasadnia szacunek do wartości doczesnych,
- wskazuje, jak należy troszczyć się o dobro wspólne: klasowe, rodzinne, parafialne,
- odróżnia dobro od zła,
- wykazuje wrażliwość na przejawy dobra i zła,
- przejawia postawę życzliwości i koleżeństwa wobec rówieśników,
- wskazuje, jak tworzyć wspólnotę i jedność w klasie, rodzinie.

IV. Panie Jezu, co mi przynosisz w darze?

Cele katechetyczne

Otwarcie na Jezusowe dary, otrzymywane w Kościele.

Poznanie i wypełnianie przykazań kościelnych.

- Poznanie Nowego Testamentu jako części Pisma Świętego.
- Poznanie prawdy o rzeczywistej obecności Jezusa w Kościele, sakramentach, słowie Bożym itp.
- Poznanie przykazań kościelnych jako norm, poprzez które Kościół stara się nam pomóc w zachowywaniu przymierza z Bogiem.
- Poznanie istoty sakramentów świętych i ich roli w życiu człowieka.
- Poznanie prawdy, że sakramenty są darami łaski.
- Poznanie sakramentu chrztu świętego.
- Kształtowanie postawy szacunku dla Pisma Świętego i jego stałej lektury.
- Umocnienie pragnienia spotkania z Jezusem, obecnym w tajemnicy Kościoła.
- Kształtowanie postawy posłuszeństwa wobec nakazów Bożych i kościelnych.
- Budzenie pragnienia życia w łasce uświęcającej.
- Wzbudzenie pragnienia życia sakramentalnego.
- Kształtowanie postawy wdzięczności za sakrament chrztu świętego.

Treści

Jezus Zbawca jest z nami w swoim Kościele, poucza nas i obdarza łaską.

21. Jezus daje nam słowo życia.
22. Jezus jest z nami w swoim Kościele.
23. Jezus uczy nas przez swój Kościół. Przykazania kościelne.
24. W Kościele Pan Jezus obdarza nas życiem Bożym.
25. Sakramenty święte są darami Jezusa.
26. Chrzest św. wprowadza nas do wspólnoty Kościoła.

Wymagania

Uczeń:

- wskazuje owoce chrztu świętego i zobowiązania wynikające z jego przyjęcia,
- wskazuje, jak można wzrastać w wierze,
- uzasadnia konieczność łaski Bożej dla zbawienia,
- wymienia sakramenty święte,
- wyjaśnia podstawowe gesty, znaki i symbole liturgiczne,
- zna wybrane modlitwy, pieśni i piosenki.

V. Jak Cię przepraszać, miłosierny Jezu?

Cele katechetyczne

Oczyszczenie z grzechów w sakramencie pokuty i pojednania.

Przygotowanie się na przyjęcie Jezusa w Eucharystii.

- Zrozumienie, czym jest grzech. Umiejętność rozróżniania grzechów.
- Poznanie treści przypowieści o miłosiernym Ojcu.
- Poznanie pojęcia grzechu, który jest zerwaniem przyjaźni z Bogiem.
- Poznanie prawdy o przekazaniu władzy odpuszczania grzechów apostołom i ich następcom.
- Poznanie prawdy o sumieniu jako wewnętrznym głosie, który pomaga odróżniać dobro od zła.
- Zrozumienie istoty rachunku sumienia jako momentu refleksji nad swoim życiem.
- Poznanie prawdy, że żal jest istotnym elementem sakramentu pokuty i konsekwencją rachunku sumienia.
- Poznanie prawdy, że przez postanowienie poprawy zmieniamy nasze postępowanie na lepsze.
- Zrozumienie, że wyznanie grzechów jest konieczne do oczyszczenia serca.
- Poznanie i zapamiętanie formuły spowiedzi.
- Zrozumienie prawdy, że zadośćuczynienie jest koniecznym warunkiem sakramentu pokuty.
- Kształtowanie świadomości, że jesteśmy grzeszni.
- Kształtowanie postawy skruchy i gotowości wybaczenia innym oraz wdzięczności wobec Boga za Jego miłość do ludzi.
- Kształtowanie postawy zaufania do Jezusa przebaczącego.
- Kształtowanie postawy wdzięczności i radości ze spotkania z Panem Jezusem w sakramencie pokuty.
- Kształtowanie postawy wrażliwości na dobro i zło w codziennym życiu.
- Przyzwyczajenie do praktyki częstego rachunku sumienia.
- Kształtowanie postawy żalu i gotowości przeproszenia za popełnione zło.
- Budzenie potrzeby szczerego wyznania grzechów w sakramencie pokuty i pojednania.
- Przygotowanie do świadomego uczestnictwa w sakramencie pokuty.
- Kształtowanie postawy szczerego wynagrodzenia Bogu i ludziom za popełnione zło.

Treści

Jezus Zbawca w swoim Kościele przebacza nam grzechy.

27. Pan Jezus pomaga nam w walce z grzechem.
28. Pan Jezus pokazuje nam drogę powrotu do Ojca – syn marnotrawny.
29. Pan Jezus odpuszcza nam grzechy.
30. Pan Jezus daje apostołom władzę odpuszczania grzechów.
31. Pan Jezus kształtuje nasze sumienie.
32. Pan Jezus pomaga nam w ocenie życia – rachunek sumienia.
33. Żal za grzechy drogą powrotu do Boga.
34. Mocne postanowienie poprawy drogą powrotu do Boga.
35. Wyznanie grzechów oczyszczeniem serca.
36. Szczera spowiedź spotkaniem z przebaczącym Jezusem.
37. Zadośćuczynienie wynagrodzeniem Bogu i ludziom.

Wymagania

Uczeń:

- wyjaśnia pojęcie *grzech*,
- wskazuje teksty mówiące o działaniu Boga,
- wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego,
- określa sposoby walki z grzechem,
- wskazuje, co dokonuje się w sakramencie pokuty i pojednania,
- wskazuje, jak należy przygotować się do sakramentu pokuty i pojednania,
- wyjaśnia, dlaczego należy systematycznie korzystać z sakramentu pokuty i pojednania,
- omawia wybrane przypowieści Jezusa,
- opowiada o znaczeniu sumienia,
- odróżnia dobro od zła,
- wykazuje wrażliwość na przejawy dobra i zła,
- wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych,
- zna wybrane modlitwy, pieśni i piosenki.

VI. Jak Ci dziękować, drogi Jezu?

Cele katechetyczne

Przygotowanie się na przyjęcie Jezusa w Eucharystii.

Radość ze zjednoczenia z Jezusem Chrystusem.

- Pogłębione poznanie prawdy, że we Mszy Świętej dokonuje się to samo, co dokonało się w czasie Ostatniej Wieczerzy.
- Poznanie obrzędów Mszy Świętej.
- Zrozumienie istoty spowiedzi powszechnej we Mszy Świętej.
- Poznanie prawdy, że liturgia słowa jest rzeczywistym dialogiem Boga z całym Kościołem i poszczególnymi ludźmi.
- Zrozumienie sensu składania darów ofiarnych – materialnych i duchowych.
- Poznanie prawdy, że Msza Święta to uczta ofiarna Chrystusa i Kościoła.
- Poznanie i zrozumienie sensu rozesłania na zakończenie Mszy Świętej.
- Kształtowanie świadomego uczestnictwa we Mszy Świętej oraz postawy wdzięczności Bogu za dar Eucharystii.
- Kształtowanie postawy przeproszenia Boga i braci.
- Kształtowanie postawy wrażliwości na słowo Boże i urzeczywistniania go w swoim życiu.
- Kształtowanie postawy współofiarnowania z Chrystusem we Mszy Świętej i pokornego oczekiwania na zjednoczenie z Nim w Komunii Świętej.
- Motywowanie do dawania świadectwa Chrystusowi słowem i czynem.

Treści

Jezus Zbawca jako Chleb Żywy przychodzi do nas w Eucharystii, a jako Najwyższy Kapłan ofiaruje Ojcu samego siebie za nas.

38. „Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje” – ustanowienie Eucharystii.
39. Mój czynny i świadomy udział we Mszy św.
40. We wspólnocie Kościoła przepraszamy Boga i ludzi.
41. Liturgia słowa – dialog Boga z Kościołem.
42. Z Chrystusem składamy Bogu dary.
43. Pan Jezus przemienia chleb w swoje Ciało a wino w swoją Krew.

44. Pan Jezus jednoczy nas w Komunii św.
45. Pan Jezus posyła nas do ludzi.

Wymagania

Uczeń:

- opowiada o ustanowieniu Eucharystii,
- wskazuje, że Eucharystia jest ofiarą Chrystusa i Kościoła,
- opowiada o tym, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy Świętej,
- wskazuje, jak należy przygotować się do uczestnictwa we Mszy Świętej i przyjęcia Komunii Świętej,
- wyjaśnia pojęcia *post eucharystyczny*, *Komunia Święta*, *Najświętszy Sakrament*.
- wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych,
- formułuje samodzielnie modlitwę, w której wielbi Boga, dziękuje Bogu, prosi i przeprasza Boga,
- wskazuje modlitwy liturgiczne,
- wskazuje, na czym polega dobre wypełnianie czynów apostołskich w codziennym życiu,
- wyjaśnia, po co dzielić się z innymi swą wiedzą o Bogu,
- zna wybrane modlitwy, pieśni i piosenki.

Katechezy okolicznościowe

Cele katechetyczne

Przygotowanie do aktywnego uczestnictwa w celebracjach związanych z pierwszą Komunią św.
Zachowanie polskiej tradycji w przeżywaniu roku liturgicznego.

Pogłębienie związku swojego życia z życiem Kościoła i wychowanie do życia w łasce uświęcającej.

Formowanie postawy pomocy i życzliwości, pogody ducha, radości oraz odnajdywanie swojego miejsca w Kościele.

- Poznanie modlitwy różańcowej i umiejętność odmawiania różańca.
- Poznanie Adwentu jako okresu przygotowania na przyjście Pana Jezusa.
- Poznanie Maryi jako Matki Jezusa i naszej.
- Przybliżenie faktu narodzin Pana Jezusa w Betlejem.
- Kształtowanie umiejętności posługiwania się książeczką-modlitewnikiem.
- Poznanie prawdy, że Wielki Post jest czasem powrotu do Boga.
- Pogłębione poznanie odpowiedzialności za przyrzeczenia chrzcielne.
- Poznanie wydarzenia zmartwychwstania Chrystusa.
- Poznanie Maryi jako wzoru człowieka modlitwy.
- Poznanie obowiązków wynikających z przyjęcia Komunii Świętej.
- Pogłębione poznanie prawdy, że Syn Boży przebywa wśród nas w Najświętszym Sakramencie.
- Pogłębione poznanie prawdy, że Pan Jezus jest zawsze razem z nami i że my powinniśmy być zawsze z Jezusem.
- Motywowanie do modlitwy na różańcu i udziału w nabożeństwach różańcowych.
- Kształtowanie postawy radosnego oczekiwania na święta Bożego Narodzenia.
- Motywowanie do oddawania czci Maryi w życiu i modlitwie.
- Kształtowanie postawy radości z narodzenia Pana Jezusa i wdzięczności Bogu za Jego przyjście.
- Kształtowanie postawy wdzięczności Panu Jezusowi za Jego mękę i śmierć na krzyżu oraz motywowanie do przemiany życia.

- Kształtowanie postawy radości ze zmartwychwstania, przeżywanej w okresie Świąt Wielkanocnych i w każdą niedzielę.
- Kształtowanie świadomości pośrednictwa Maryi w naszych modlitwach.
- Kształtowanie umiejętności dzielenia się posiadanymi dobrami ze względu na Jezusa.
- Kształtowanie postawy czci i szacunku dla Najświętszego Sakramentu. Przygotowanie do uroczystości Bożego Ciała.
- Wprowadzenie praktyki pierwszych piątków miesiąca.

Treści

Kościół w roku liturgicznym przeżywa zbawcze dzieło Chrystusa.

Udział Niepokalanej Dziewicy w zbawczym dziele Chrystusa.

Moje miejsce i rola w Kościele.

46. Razem z Maryją oczekujemy na spotkanie z Panem Jezusem – różaniec.
47. Z całym Kościołem oczekujemy na przyjście Pana Jezusa – Adwent.
48. Medalik znakiem miłości do Matki Bożej.
49. Pan Jezus jest wśród nas – Boże Narodzenie.
50. Książeczka – nasz modlitewnik na drogę życia.
51. W Wielkim Poście z Panem Jezusem wracamy do Ojca.
52. Świadome podjęcie zobowiązań chrztu św. – odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych.
53. Zmartwychwstanie Pana Jezusa zapowiedzią naszego zmartwychwstania.
54. Z Maryją wielbimy Pana Jezusa –nabożeństwo majowe.
55. Biały Tydzień – czas podziękowań Panu Bogu i ludziom
56. Pan Jezus idzie ulicami naszych miast i wsi – Boże Ciało.
57. Jezus i ja na wakacjach.

Wymagania

Uczeń:

- wskazuje owoce chrztu świętego i zobowiązania wynikające z jego przyjęcia,
- wskazuje i omawia teksty potwierdzające wiarę w zmartwychwstanie Jezusa,
- wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych,
- zna wybrane modlitwy, pieśni i piosenki,
- formułuje samodzielnie modlitwę, w której wielbi Boga, dziękuje Bogu, prosi i przeprasza Boga,
- wskazuje przykłady modlitwy w Biblii,
- wskazuje modlitwy liturgiczne,
- odróżnia modlitwy prośby, dziękczynienia, przeproszenia i uwielbienia,
- wskazuje sytuacje, w których się modli.

KORELACJA NAUCZANIA RELIGII Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ

Edukacja polonistyczna

Wspomaganie rozwoju umysłowego w zakresie wypowiedzania się. Dbalność o kulturę języka.

Uczeń kończący klasę I: obdarza uwagą dzieci i dorosłych, słucha ich wypowiedzi i chce zrozumieć, co przekazują; komunikuje w jasny sposób swoje spostrzeżenia, potrzeby, odczucia, w kulturalny sposób zwraca się do rozmówcy, mówi na temat, zadaje pytania i odpowiada na pytania innych osób, dostosowuje ton głosu do sytuacji, uczestniczy w rozmowie na tematy związane z życiem rodzinnym i szkolnym, także inspirowane literaturą; pisze proste, krótkie zdania: przepisuje, dba o estetykę i poprawność graficzną pisma, interesuje się książką i czytaniem; słucha w skupieniu czytanych utworów; uczestniczy w zabawie teatralnej, ilustruje mimiką, gestem, ruchem zachowania bohatera literackiego lub wymyślonego,

Uczeń kończący klasę III: uważnie słucha wypowiedzi i korzysta z przekazywanych informacji, czyta i rozumie teksty przeznaczone dla dzieci na I etapie edukacyjnym i wyciąga z nich wnioski; przejawia wrażliwość estetyczną, rozszerza zasób słownictwa poprzez kontakt z dziełami literackimi, czyta teksty i recytuje wiersze, z uwzględnieniem interpunkcji i intonacji, w formie ustnej i pisemnej tworzy kilkuzdaniową wypowiedź, krótkie opowiadanie i opis; dobiera właściwe formy komunikowania się w różnych sytuacjach społecznych, uczestniczy w rozmowach: zadaje pytania, udziela odpowiedzi i prezentuje własne zdanie; dba o kulturę wypowiedzania się; stosuje formuły grzecznościowe.

Edukacja muzyczna

Wychowanie do odbioru i tworzenia muzyki: śpiewanie i muzykowanie, słuchanie i rozumienie.

Uczeń kończący klasę I: powtarza prostą melodię; śpiewa piosenki z repertuaru dziecięcego wykonuje śpiewanki i rymowanki; świadomie i aktywnie słucha muzyki, potem wyraża swe doznania werbalnie i niewerbalnie.

Uczeń kończący klasę III: śpiewa w zespole piosenki ze słuchu; aktywnie słucha muzyki i określa jej cechy: rozróżnia i wyraża środkami pozamuzycznymi charakter emocjonalny muzyki, tworzy proste ilustracje dźwiękowe do tekstów i obrazów, wykonuje proste utwory, interpretuje je zgodnie z ich rodzajem i funkcją.

Edukacja plastyczna

Poznanie architektury, malarstwa i rzeźby. Wyrażanie własnych myśli i uczuć w różnorodnych formach plastycznych. Przygotowanie do korzystania z medialnych środków przekazu.

Uczeń kończący klasę I: wypowiada się w wybranych technikach plastycznych na płaszczyźnie i w przestrzeni; ilustruje sceny i sytuacje.

Uczeń kończący klasę III: korzysta z przekazów medialnych; stosuje ich wytwory w swojej działalności twórczej; podejmuje działalność twórczą; realizuje proste projekty w zakresie form użytkowych, w tym służące kształtowaniu otoczenia oraz upowszechnianiu kultury w środowisku szkolnym; rozróżnia dziedziny działalności twórczej człowieka; rozpoznaje wybrane dzieła architektury i sztuk plastycznych należące do polskiego i europejskiego dziedzictwa kultury; opisuje cechy ich charakterystyczne.

Edukacja społeczna

Wychowanie do zgodnego współdziałania z rówieśnikami i dorosłymi.

Uczeń kończący klasę I: potrafi odróżnić, co jest dobre, a co złe w kontaktach z rówieśnikami i dorosłymi; wie, że warto być odważnym, mądrym i pomagać potrzebującym; wie, że nie należy kłamać lub zatajać prawdy; przestrzega reguł obowiązujących w społeczności dziecięcej oraz w świecie dorosłych, grzecznie zwraca się do innych w szkole, w domu i na ulicy; wie, co wynika z przynależności do rodziny, jakie są relacje między najbliższymi, wywiązuje się z powinności wobec nich; dostosowuje swe oczekiwania do realiów ekonomicznych rodziny; wie, jakiej jest narodowości, że mieszka w Polsce, a Polska znajduje się w Europie; zna symbole narodowe.

Uczeń kończący klasę III: odróżnia dobro od zła, stara się być sprawiedliwym i prawdomównym; nie krzywdzi słabszych i pomaga potrzebującym; identyfikuje się ze swoją rodziną i jej tradycjami; podejmuje obowiązki domowe i rzetelnie je wypełnia; rozumie, co to jest sytuacja ekonomiczna rodziny, i wie, że trzeba do niej dostosować swe oczekiwania; wie, jak należy zachowywać się w stosunku do dorosłych i rówieśników (formy grzecznościowe); rozumie potrzebę utrzymywania dobrych relacji z sąsiadami w miejscu zamieszkania; jest chętny do pomocy, respektuje prawo innych do pracy i wypoczynku; jest tolerancyjny wobec osób innej narodowości, tradycji kulturowej itp.; respektuje je; uczestniczy w szkolnych wydarzeniach ; zna najbliższą okolicę, jej ważniejsze obiekty, tradycje; wie, w jakim regionie mieszka; uczestniczy w wydarzeniach organizowanych przez lokalną społeczność; zna symbole narodowe; wie, jak ważna jest praca w życiu człowieka.

Język mniejszości narodowej lub etnicznej oraz język regionalny

Korelacja dotyczy przede wszystkim słownictwa religijnego i modlitw.

ŚRODOWISKA WIARY I ŻYCIA

Współpraca katechety ze środowiskiem szkolnym powinna być poszerzona o **środowisko rodzinne**, z którego uczeń wychodzi i do którego wraca, jak również o **środowisko parafialne**, w którym jego wiara rodzi się, dojrzewa i wzrasta. Wspólne działanie tych środowisk pomocne jest szczególnie w przygotowaniu dzieci do przyjęcia sakramentów.

Dobre przygotowanie dziecka do sakramentu pokuty i pojednania oraz pełnego uczestnictwa w Eucharystii wymaga nie tylko wysiłku katechety, ale też zrozumienia i współpracy parafii, a przede wszystkim aktywności rodziców dziecka. Rodzice bowiem są pierwszymi wychowawcami i to od ich zaangażowania w dzieło duchowej formacji dziecka zależy, czy cały wysiłek włożony w przygotowanie do tych uroczystości będzie ono odbierać jako przykry obowiązek, czy też jako wielki dar Bożej miłości.

Chcąc odpowiednio motywować rodziców do podejmowania tych zadań względem dzieci, należy przewidzieć systematyczną współpracę katechety z rodzicami. Współpraca ta powinna obejmować comiesięczną katechezę rodziców, w czasie której poprzez właściwie dobraną tematykę (wiara i jej wyznawanie, znaki wiary, grzech, nawrócenie, zgromadzenie Eucharystyczne i udział w nim, przeżywanie chrześcijaństwa na co dzień) dążyć będzie do pogłębienia wiary rodziców dziecka.

Ponadto należy zatroszczyć się o to, aby rodzice brali czynny udział w nabożeństwach, w czasie których przekazywane są dzieciom znaki religijne (medalik, modlitewnik, różaniec), oraz w niedzielnej Mszy św., dając w ten sposób świadectwo swojej wiary. Takie zaangażowanie rodziców w dzieło religijnej formacji dziecka dla niektórych stać się może nową ewangelizacją.

Ważnym elementem formacji religijnej dziecka w roku jego przygotowania do sakramentu pokuty i pojednania oraz pełnego uczestnictwa w Eucharystii są takie okresy liturgiczne, jak Adwent i Wielki Post. W Adwencie należy wzbudzić u dzieci tęsknotę za Chrystusem, na którego przyjście przygotowują się przez uczestnictwo wraz z rodzicami w roratach. Wielki Post i związane z nim rekolekcje służyć powinny do wypracowania umiejętności żalu za popełnione grzechy. Warto zadbać, by w rekolekcjach uczestniczyły nie tylko dzieci, ale również całe grono pedagogiczne.

Wprawdzie przygotowanie do sakramentu pokuty i Eucharystii dokonuje się w ramach nauki religii, to wprowadzenie w misterium tych sakramentów odbywać się powinno w parafii ucznia. Parafia jest najbardziej znaczącym miejscem katechezy, tam ujawnia się troska o uświęcenie i pogłębianie wiary.

Na comiesięczne spotkania z udziałem rodziców warto zaprosić (jeśli jest to możliwe) także wychowawcę klasy. Współpraca szkoły, rodziny i parafii oraz zaangażowanie katechety mogą zaowocować dobrym przygotowaniem dziecka do przyjęcia sakramentów pokuty i pojednania i możliwością kształtowania właściwych postaw i zachowań.

Tematy spotkań w ramach katechezy parafialnej dla dzieci z udziałem rodziców

Klasa I

- Chcemy poznawać dobrego Boga – poświęcenie tornistrów i przyborów szkolnych.
- Z Maryją modlimy się na różańcu – nabożeństwo różańcowe.
- Z Maryją czekamy na Pana Jezusa – spotkanie adwentowe.

- Śpiewamy dla Bożej Dzieciny – spotkanie przy żłóbku.
- Dziękujemy za Twoją miłość, drogi Jezu! – adoracja krzyża.
- Wierzymy, że Jezus zmartwychwstał.
- Wychwalamy Maryję, Matkę Jezusa i naszą – nabożeństwo majowe.
- Na wakacjach też spotkamy Boga – zakończenie roku szkolnego.

Klasa II

- Bóg obecny w naszym życiu – rozpoczęcie roku szkolnego
- „Dzieckiem Bożym jestem ja” – spotkanie wdzięczności za dar nowego życia otrzymanego na chrzcie św. wobec Boga, rodziców i rodziców chrzestnych
- Adwentowe przygotowania – oczekiwanie na spotkanie z Chrystusem w domu, w rodzinie, w szkole i w Kościele.
- Pan Jezus jest wśród nas – adoracja żłóbka.
- Rekolekcje wielkopostne.
- Ze zmartwychwstałym Chrystusem realizujemy chrześcijańskie wezwania.
- Oddajemy cześć Maryi – nabożeństwo majowe.
- Chwała Najświętszemu Sercu Pana Jezusa – nabożeństwo czerwcowe.
- Z Chrystusem na wakacjach – zakończenie roku szkolnego.

Klasa III

- „Pan Jezus już się zbliża” – wprowadzenie trzeci rok przygotowań do I Komunii Świętej (wrzesień).
- Żyjemy przykładem życia Jezusa i Maryi – wręczenie różańców (październik).
- Nabożeństwo dziękczynne za łaskę wiary (listopad).
- Czystość serca darem i zadaniem postawionym przez Boga – wręczenie medalików (8 grudnia).
- Nowe życie w Jezusie Chrystusie – odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych, nabożeństwo światła (2 lutego).
- Z Jezusem przygotowujemy się do spotkania z Bogiem – wręczenie książeczek.
- Przepraszamy, bo zgrzeszyliśmy – nabożeństwo pokutne.
- Eucharystia źródłem i szczytem chrześcijańskiego życia.
- Moje życie z Chrystusem i dla Chrystusa.

SPIS TREŚCI

Specyfika programu	3
Struktura programu	4
PROGRAM	
Klasa I – „Żyjemy w Bożym świecie”	6
Klasa II – „Idziemy do Jezusa”	14
Klasa III – „Jezus jest z nami”	21
Korelacja nauczania religii z edukacją szkolną	29
Środowiska wiary i życia	31